

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

10 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Denis Gînga în numele inculpatei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui

Drăgan Elena Tudor, născută la 11.03.1974, originară din raionul Rezina, domiciliată în mun. Chișinău, str. Bogdan Voievod, 10/1, ap. 6,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 1601.10.2015-09.02.2016;

Instanța de apel: 11.03.2016-13.04.2016;

Instanța de recurs: 15.07.2016-10.08.2016;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 9 februarie 2016, cauza fiind examinată în baza art.364/1 Cod de procedură penală, Drăgan Elena a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 264 alin. (1) Cod penal la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 150 u.c, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

2. Pentru a se pronunța cu sentința, instanța de fond a constatat că, inculpata Drăgan Elena, la 17.07.2015, aproximativ la ora 17.30, conducînd autoturismul de model „Suzuki” cu n/î „RZAJ 647”, deplasîndu-se pe str. Ismail, mun. Chișinău, din direcția str. Columna spre str. D. Cantemir, mun. Chișinău. În timpul deplasării, ajungînd la trecerea pentru pietoni cu circulație dirijată, amplasată pe str. Ismail, în apropierea str. Columna, mun. Chișinău, nu a manifestat prudență sporită la trafic, a ignorat cerințele pct. 23 alin. (1) și alin. (2) din Regulamentul Circulației Rutiere, conform cărora, „Semnalele luminoase ale semafoarelor pentru dirijarea circulației

pietonilor sunt de culoare verde și roșie ... Semnalul verde permite trecerea", în consecință lovind pietonul Talpa Nina, care traversa partea carosabilă, de la stînga spre dreapta relativ deplasării automobilului sus indicat, la trecerea pentru pietoni, la semnalul verde a semaforului pentru dirijarea circulației pietonilor. În rezultatul lovirii, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1821/D din 20.08.2015, pietonul Talpa Nina s-a ales cu vătămare corporală medie, manifestată prin fractura spiralată în porțiunea proximală a fibulei, fractură spiralată în porțiunea distală a tibiei cu deplasare.

3. Sentința a fost contestată cu apel de către:

- *procuror*, care a solicitat casarea sentinței, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri prin care inculpatei Drăgan Elena să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 2 ani, conform art. 90 Cod penal de suspendat executarea pedepsei pe un termen de 2 ani.

În argumentarea apelului a invocat:

- în partea descriptivă a sentinței în partea ce ține de stabilirea pedepsei, instanța de fond a menționat la general necesitatea aplicării pedepsei neprivative de libertate cu aplicarea pedepsei complementare, fără să fi fost făcută motivarea luării acestei hotărîri și nici nu s-a făcut referire la art. 65 Cod penal. Fără motivarea respectivă și neindicarea legii aplicabile în cazul dat, aplicarea pedepsei în modul în care a fost expus de instanța de judecată este ilegală și urmează a fi casată cu pronunțarea unei noi hotărîri în care să se motiveze aplicarea pedepsei;

- din interpretarea literară directă a sancțiunii norme penale prevăzute la art. 264 alin. (1) Cod penal, rezultă că pedeapsa complementară se aplică la discreția instanței în cazul aplicării pedepsei principale sub formă de închisoare (fiind prezentă construcția „cu sau fără”);

- la aplicarea pedepsei principale sub formă de amendă în cazul dat, pentru aplicarea legală a pedepsei complementare, instanța urma să aplice prevederile art. 65 alin. (3) Cod penal;

- instanța de fond nu a motivat aprecierea pedepsei principale sub formă de amendă în mărime de 150 u.c, această pedeapsă fiind prea blîndă pentru fapta săvîrșită, deoarece accidentul rutier a fost comis pe trecerea dirijată de pietoni la culoarea roșie a semaforului pentru Drăgan Elena, iar prejudiciul în urma săvîrșirii infracțiunii n-a fost restituit nici măcar parțial, inculpata manifestînd comportament de eschivare de la răspunderea patrimonială care o induce respectiv comiterea unei astfel de fapte, ceea ce demonstrează lipsa conștientizării pericolului social al faptei comise și respectiv o pedeapsă echitabilă în astfel de circumstanțe ar constitui o pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea executării pedepsei.

- *avocatul Gînga Denis în interesele inculpatei Drăgan Elena*, care a solicitat

casarea sentinței în partea aplicării pedepsei complimentare, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care inculpata Drăgan Elena recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii imputate în baza art. 264 alin. (1) Cod penal să nu fie privată de dreptul de a conduce mijloacele de transport.

În argumentarea apelului avocatul Gînga Denis a invocat:

- instanța de fond la emiterea sentinței a dat o apreciere corectă faptei săvârșite de către inculpat, însă, a aplicat o pedeapsă neechitabilă și ilegală, contrar prevederilor art. 7, 61, 75, 264 alin. (1) Cod penal;

- pe parcursul examinării cauzei inculpata Dragan Elena fiind audiat sub jurământ și-a recunoscut vina integral, de cele comise s-a căit sincer, cauza fiind examinată în procedură simplificată conform art. 364/1 Cod de procedură penală;

- instanța greșit a aplicat pedeapsa penală, pedeapsa complimentară fiind aplicată contrar prevederilor legislației în vigoare, or, conform art. 264 alin. (1) Cod penal, pedeapsa complimentară „*privarea de drepturile de conducere a mijloacelor de transport*” se aplică numai în cazul aplicării pedepsei cu închisoarea.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016 a fost respins apelul avocatului Gînga Denis în interesele inculpatei Drăgan Elena, ca nefondat.

Apelul procurorului a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță prin care:

Drăgan Elena recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa penală cu închisoarea pe un termen de 1 (unu) ani și 6 (șase) luni în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 (unu) an.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei penale cu închisoarea stabilite Drăgan Elenei s-a suspendat condiționat cu stabilirea unui termen de probă de 1 (unu) an.

Acțiunea civilă înaintată de către Talpa Nina privind încasarea prejudiciului s-a admis în principiu, urmînd ca instanța civilă să se expună asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite.

4.1. La adoptarea soluției instanța de apel a constatat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatei care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dînd faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Instanța de apel a conchis că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei incorect a aplicat prevederile legale și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, nu a ținut cont de limitele de pedeapsa prevăzute de lege, gradul de pericol social al faptei săvârșite reflectat de împrejurările săvârșirii sale, poziția procesuală a inculpatului în cadrul procesului penal, dar și personalitatea acestuia.

Instanța de apel a reținut argumentul părții acuzării și părții apărării precum că, la stabilirea pedepsei penale inculpatei Drăgan Elena prima instanță a aplicat eronat pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de conduce mijloace de transport, or, sancțiunea pentru infracțiunea de la art. 264 alin. (1) Cod penal, prevede pedeapsa penală sub formă de amendă în mărime de pînă la 300 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 2 ani.

În contextul normei legale sus citate, Colegiul a menționat că, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport este pedeapsa complementară prevăzută doar pentru pedeapsa principală sub formă de închisoare, nu și pentru celelalte forme de pedepse alternative.

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond nu a individualizat exhaustiv în temeiul art. 7, 75 Cod penal pedeapsa penală stabilită inculpatei Drăgan Elena, iar pedeapsa sub formă de amendă este una inechitabilă și neproportională infracțiunii comise, luînd în considerare personalitatea inculpatei, prin acțiunile acesteia au fost prejudiciate interesele și drepturile altei persoane, prejudiciul material cauzat prin comiterea infracțiunii nu a fost recuperat, de circumstanțele cauzei, de influența pedepsei stabilite asupra comportamentului inculpatei, de gravitatea faptei comise, de consecințele survenite în urma încălcării regulilor de securitate a circulației rutiere de către inculpată - cauzarea vătămării medii a sănătății unei persoane cu vîrstă înaintată - fapt ce face dificilă recuperarea sănătății fără consecințe la o asemenea vîrstă, în urma căreia aceasta a obținut un grad de invaliditate, precum și de faptul că, inculpata a tamponat pietonului Talpa Natalia care traversa regulamentar carosabilul la trecerea de pietoni dirijată de semafor, la culoarea verde pentru pietoni, prin ce, inculpata Drăgan Elena nu a manifestat prudență la traficul rutier și a ignorat exigențele Regulamentului Circulației Rutiere.

Totodată, conform art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa penală stabilită lui Drăgan Elena nu-și va atinge scopul, și anume, prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni din partea inculpatului, cît și din partea altor persoane odată ce, reieșind din caracterul și metoda prin care a fost săvîrșită infracțiunea, precum și comportamentul inculpatului, cert se atestă faptul, că corectarea, reeducarea și prevenirea de noi infracțiuni din partea inculpatului este posibilă prin stabilirea pedepsei penale sub formă de închisoare, care ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul în traficul rutier și respectarea ordinii publice, și astfel, va constitui o garanție și o asigurare că, drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Instanța de apel a reținut ca fiind justificată solicitarea acuzatorului de stat privind aplicarea unei pedepse mai aspre inculpatei Drăgan Elena, deoarece pedeapsa penală stabilită de prima instanță sub formă de amendă nu este echitabilă și suficientă pentru a asigura realizarea scopului legii penale de restabilire a echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Colegiul penal reieșind din prevederile art. 7, 61, 75, 76 și 77 Cod penal a conchis că, corectarea și reeducarea inculpatei Drăgan Elena poate avea loc prin stabilirea în privința acesteia a pedepsei penale sub formă de închisoare în limitele stabilite de sancțiunea art. 264 alin. (1) Cod penal cu aplicarea prevederilor art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

Instanța de ape, luând în considerare că, inculpata Drăgan Elena a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă din imprudență, a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, a conștientizat gravitatea faptelor comise, s-a căit sincer de cele săvârșite, nu prezintă un pericol social, instanța de apel a considerat că scopul pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatei, precum și prevenirea săvârșirii noii infracțiuni, poate fi realizat fără izolarea acesteia de societate, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe un termen de probă în temeiul art. 90 Cod penal.

De asemenea nu s-a reținut de către instanța de apel solicitarea inculpatei și a apărătorului privind excluderea pedepsei complementare, deoarece pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, vine să îndeplinească rolul de completare a represiunii și de lichidare a practicii vicioase în rândul conducătorilor auto de conducere a autoturismelor ignorând prevederile Regulamentului circulației rutiere și înlăturării stării de primejdie create asupra siguranței pe drumurile publice, iar pedeapsa penală principală, cât și cea complementară reprezintă o formă de constrângere, care trebuie să reflecte întotdeauna gravitatea faptei comise.

În cadrul examinării cauzei penale în ordine de apel, partea vătămată Talpa Natalia a solicitat repararea prejudiciului cauzat în sumă de aproximativ 20 000 lei, menționând că, instanța de fond nu i-a acordat termen pentru a formula o acțiune civilă, deși aceasta a declarat că are pretenții față de inculpata Drăgan Elena. Acuzatorul de stat în apelul înaintat a invocat că, prejudiciul cauzat în urma infracțiunii nu a fost restituit nici măcar parțial, inculpata manifestând un comportament de eschivare de la răspunderea patrimonială.

În conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (5) Cod de procedură penală, în caz de admitere a cererii, președintele explică persoanei vătămate dreptul de a deveni parte civilă și întreabă partea civilă, partea civilmente responsabilă dacă propun administrarea de probe, după care instanța procedează la dezbateri judiciare.

Potrivit conținutului procesului-verbal al ședinței de judecată din 28 ianuarie 2016, partea vătămată Talpa Natalia a declarat că are pretenții față de inculpata Drăgan Elena, așa cum a rămas invalidă, dar nu avea acțiunea civilă formulată în scris și a solicitat termen pentru a o întocmi, însă prima instanță a dispus examinarea cauzei penale în continuare fără a-i oferi termen părții vătămate pentru a formula toate pretențiile în scris și a înainta o acțiune civilă, explicând părții vătămate dreptul de a se adresa în instanța de judecată în procedură civilă în baza copieii sentinței.

În acest context, instanța de apel a considerat că prima instanța neîntemeiat nu a acordat termen părții vătămate pentru a formula toate pretențiile și a înainta o acțiune civilă în formă scrisă, acesta fiind un drept procesual penal al părții vătămate.

Din aceste considerente instanța de apel a conchis necesar de a soluționa acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Talpa Natalia, care în cadrul ședinței de judecată a solicitat restituirea prejudiciului în sumă de 20 000 lei, invocând că în urma infracțiunii comise de inculpată a suportat cheltuieli pentru tratamentul medical și a prezentat acte ce confirmă faptul că a rămas invalidă. Instanța de apel soluționând acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Talpa Natalia a considerat că, conform art. 225 alin. (3) Cod de procedură penală urmează a fi admisă în principiu, iar asupra cuantumului despăgubirilor urmează să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile prin administrarea probelor prezentate de către partea vătămată în vederea confirmării cuantumului cheltuielilor suportate.

5. Împotriva deciziei recurs ordinar a declarat avocatul Denis Gînga în numele inculpatei Drăgan Elena, indicând prevederile art.427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală a solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care Elenei Drăgan să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale.

În motivarea recursului invocă:

- la aplicarea pedepsei instanța nu a ținut cont de principiul individualizării pedepsei penale prevăzut de art.7,61,75 Cod penal, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, de circumstanțele atenuante prezente în cauză, persoana inculpatului, care se caracterizează pozitiv, a recunoscut vina și s-a căit în cele comise, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, solicitînd judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, astfel pedeapsa stabilită de instanță, nefiind într-un raport rezonabil cu fapta comisă și scopul sancțiunii penale, nefiind stabilite circumstanțe ce ar servi temei de aplicare în privința acesteia a unei pedepse mai aspre sub formă de închisoare, cu privarea de

dreptul de a conduce mijloace de transport pentru fapta comisă;

- instanța în mod arbitrar a soluționat presupusa acțiune civilă, în lipsa unei cereri scrise, în acest sens, instanța lipsind inculpata de a face cunoștință cu motivele care stau la baza acțiunii și prezentarea contraargumentelor asupra acesteia, dispunând neîntemeiat admiterea acesteia.

6. Referință pe marginea recursului declarat a depus procurorul solicitând declararea inadmisibilității acestuia, pe motiv că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatei în strictă conformitate cu prevederile art.61, 75 Cod penal și art.364/1 alin. (8) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportînd aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal evidențiază că avocatul recurent în recursul declarat invocă drept temei de casare pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, însă se referă la erorile de drept sub aspectul aplicării pedepsei contrar prevederilor legale, temei prevăzut la pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

La acest capitol Colegiul menționează că art. 427 Cod de procedură penală are aliniate și subpuncte, care concret stabilesc temeiurile pentru declararea recursului. Recurentul în recursul declarat în partea dispozitivă a indicat alin. (1) pct. 6 al articolului menționat, normă de drept ce prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. Astfel, acest punct conține 5 temeiuri care pot fi invocate în recurs, însă recurentul nu a concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă aceste temeiuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă, prin urmare prevederile art.427 alin.1 pct.6) Cod de procedură penală, a fost invocat de avocatul recurent declarativ, nespecificînd care eroare prevăzută la pct.6) al articolului menționat a fost comisă

de către instanța de apel.

Prin urmare, instanța de apel se va expune la temeiul prevăzut la pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul penal menționează, că acest temei pentru recurs, nu persistă în cauza dată, deoarece la stabilirea pedepsei inculpatei s-a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele atenuante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, astfel fiind respectate dispozițiile art. art. 61, 75-78 Cod penal și de art. 364/1 alin.(8) Cod de procedură penală, stabilindu-i-se o pedeapsă echitabilă pentru fapta comisă.

Instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei și a cuantumului pedepsei în cadrul procesului de individualizare a acesteia.

Conform alin. (2) art. 75 Cod penal, instanța de judecată este în drept să stabilească o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura scopul pedepsei.

La acest capitol Colegiul reține că, instanța de apel și-a motivat soluția privind inoportunitatea aplicării unei pedepse mai blânde inculpatei, aceasta a format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și decizia în totul corespunde prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, soluție invocată la **p.4.1** din prezenta decizie, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune.

Totodată, Colegiul reiterează că deși instanța de apel în mod arbitrar a soluționat acțiune civilă, în lipsa unei cereri scrise, acest fapt nu răstoarnă soluția în cazul când instanța de apel a soluționat acțiunea civilă în conformitate cu art. 225 alin. (3) Cod de procedură penală care stipulează că, *dacă la soluționarea acțiunii civile, pentru a stabili suma despăgubirilor convenite părții civile, apare necesitatea de a amâna judecarea cauzei pentru a se administra probe suplimentare, instanța poate să admită în principiu acțiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile*, ceea ce se echivalează cu faptul că, instanța de fond, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată (f.d 88 verso), în conformitate cu art.364/1 Cod de procedură penală, în urma expunerii opinii părții vătămate asupra acțiunii civile, i-a explicat ultimei că în cazul când nu a formulat acțiunea civilă în scris, poate să se adreseze în instanța de judecată în procedura civilă.

Or, partea vătămată la orice etapă a procesului penal a indicat asupra cheltuielilor suportate, solicitînd recuperarea prejudiciului material, iar potrivit declarațiilor depuse de către inculpată în instanța de apel se confirmă acceptarea parțială a prejudiciului cauzat părții vătămate (f.d.105).

Tot aici, Colegiul atestă că potrivit practicii judiciare, în cazul examinării cauzei în baza art.361/1 Cod de procedură penală dacă inculpatul nu recunoaște acțiunea civilă sau o recunoaște parțial, instanța poate să admită în principiu acțiunea civilă dacă există probe suficiente sau lasă acțiunea fără soluționarea în procesul penal.

În consecință, reieșind din cele expuse, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a deciziei recurate și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului înaintat în prezenta cauză, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Denis Gînga în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui Drăgan Elena, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 10 august 2016.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun